

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/531/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta az alábbi

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Győri Törvényszék 10.K.700.872/2024/20. számú ítélete, valamint a Kúria Kfv.VI.35.137/2023/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A – felszámolás alatt álló – indítványozó Kft. csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselője (Geller és Bárányos Ügyvédi Társulás, eljáró ügyvéd: Dr. Geller Balázs) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § szerinti alkotmányjogi panaszában kérte a Kúria 2023. november 23. napján kelt, Kfv.VI.35.137/2023/9. számú ítélete, valamint a Győri Törvényszék (a továbbiakban: Törvényszék) 2025. szeptember 17. napján kelt, 10.K.700.872/2024/20. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását, és az Abtv. 43. § (1) bekezdése szerinti megsemmisítését. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései, XIII. cikk (1) bekezdése, valamint az E cikk sérelmére hivatkozott. Az indítványozó kérte, hogy amennyiben az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján a Törvényszék 10.K.700.872/2024/20. számú ítéletének végrehajtását nem függeszti fel, az Alkotmánybíróság az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján hívja fel a bíróságot a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére.
- [3] Az indítványozó kérte továbbá, hogy az Alkotmánybíróság előzetes döntéshozatali kérelemmel forduljon az Európai Unió Bíróságához.
- [4] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a bírói döntések és az alkotmányjogi panaszban foglaltak alapján a következő: az indítványozó cég ellen (egy cégcsoport tagja) különösen nagy vagyoni hátrányt okozó üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntetnének megalapozott gyanúja miatt nyomozás

indult, egyúttal adóhatósági ellenőrzést is kezdeményeztek ellene. Az elsőfokú adóhatóság az indítványozónál valamennyi adónemben bevallások utólagos ellenőrzését végezte, melynek eredményeképp meghozott határozatával az indítványozónál társasági adó, ÁFA, személyi jövedelemadó, nyugdíj-biztosítási alapot megillető bevételek magánszemélyektől levont járuléka, szakképzési hozzájárulási adó adónemekben adóhiánynak minősülő adókülönbötetet állapított meg, adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel. A másodfokú hatóság az elsőfokú döntést helybenhagyta, mellyel szemben az indítványozó keresetet terjesztett elő. A többszöri megismételt eljárásban a Kúria felülvizsgálati bírósággént – harmadszor eljárva – a Törvényszék 10.K.701.348/2022/13. számú ítéletét megsemmisítette, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására, valamint új határozat hozatalára utasította (Kfv.VI.35.137/2023/9. számú ítélet).

[5] Az indítványozó a Kúria Kfv.VI.35.137/2023/9. számú ítélete ellen alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyet azonban az Alkotmánybíróság – tanácsban eljárva – a 3314/2024. (VII. 24.) AB végzésével visszautasított.

[6] 1.2. A kúriai felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás szerint egy házaspár tagjai, tulajdonosai és vezető tisztségviselői voltak több cégnek, köztük az indítványozói (felperesi) cégnek. A cégcsoport tagjai további cégeket is bevonva munkaerőt biztosítottak, illetve biztonsági őrzéshez kapcsolódó tevékenységet végeztek. A fővállalkozók az alvállalkozói számlákra ÁFA levonási jogot alapítottak. A fővállalkozók közterhet nem fizettek, az alvállalkozók viszont részben elérhetetlenek voltak, illetve adószám felfüggesztése, felszámolás vagy kényszertörlesztés miatt megszűntek. A konstrukció lényege az volt, hogy a különböző cégeknél bejelentett munkavállalók foglalkoztatását legalizálják, a fővállalkozók – köztük felperes is – az alvállalkozóktól befogadott számlák ÁFA tartalmát levonásba helyezték és mentesüljenek a munkavállalók bejelentése utáni adó- és járulék fizetési kötelezettség alól, miközben az alvállalkozók sem tettek eleget adó- és járulékfizetési kötelezettségeiknek. A revízió a büntetőeljárás során feltártakkal egyezően azt állapította meg, hogy a felperesi és az alvállalkozói társaságok a munkaerő-kölcsönzésre vonatkozó megállapodásokat nem a valós gazdasági eseményre kötötték, a munkavállalókat ténylegesen foglalkoztató cég az indítványozó volt. Az elsőfokú bíróság viszont úgy ítélte meg, hogy az alvállalkozók közötti munkaerőkölcsönzésre irányuló megállapodások a felperes érdekkörén kívül álltak, a felperesi tényleges munkáltatást nem bizonyítják. A Kúria – az alperesi hatóság felülvizsgálati kérelme nyomán eljárva – elsőként leszögezte, hogy feladata a megismételt eljárásban annak megítélése, hogy a felperes adózói magatartását

értékelő adóhatározatok jogszerűségét elbíráló elsőfokú ítélet jogszerű-e, illetőleg eleget tesz-e az elrendelt megismételt eljárásra adott iránymutatásoknak. A Kúria e körben megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat okszerűtlenül, logikátlanul, nem összességükben, nem a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve vizsgálta, a Kp. 78. § (2) bekezdésében foglaltakkal ellentétesen a bizonyítékokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte. A Kúria leszögezte, hogy jogkérdésben dönt, jogi álláspontja szerint a megelőző eljárásban a felperes és a neki számlázó alvállalkozókkal kapcsolatban feltárt bizonyítékok alapján a Kp. 78. § (2) bekezdésének jogszerű alkalmazása azt eredményezi, hogy az alvállalkozó cégekkel kötött megállapodások nem valós gazdasági események, a munkavállalókat ténylegesen az indítványozó foglalkoztatta. A Kúria kitért arra is, hogy az indítványozó adónemenként tételesen nem támadta az adóhatóság megállapításait, keresetet csak az ÁFA adónemre vonatkozó határozatrészekre terjesztett elő. Keresete ugyan tartalmazott állításokat a becslés jogalapja és módszere körében, azonban megjelölt tények nélkül, általános jelleggel. Mivel az elsőfokú bíróság a becslés jogalapját, módszerét nem vizsgálta, a Kúria e keresetrészről és első alkalommal a rendkívüli perorvoslati eljárásban nem dönthetett. Erre tekintettel utasította az első fokon eljáró bíróságot, hogy a megismételt eljárásban – a jogerősen elbírált ÁFA adónemben – a becslés jogalapja és módszere tekintetében kell az elsőfokú pert folytatni, és a keresetről dönten.

- [7] A megismételt eljárásban a Törvényszék 10.K.700.872/2024/20. számú ítéletével az indítványozó kereseti kérelmét elutasította. Az indítványozó ezen ítélettel szemben is alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyet azonban az Alkotmánybíróság – egyesbírói eljárásban – a folyamatban lévő felülvizsgálati eljárásra figyelemmel visszautasított (IV.3318/2025.). A megismételt eljárásban hozott jogerős ítélettel szemben benyújtott felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria megtagadta (Kfv.VI.35.247/2025/2.).
- [8] 2. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő a jelen ügybeli alkotmányjogi panaszát. Álláspontja szerint a Kúria Kfv.35.137/2023/9. számú ítélete, valamint a Győri Törvényszék 10.K.700.872/2024/20. számú ítélete sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése körében a független bírósághoz való jogát, és a (7) bekezdésben rögzített jogorvoslathoz való jogát, hivatkozott továbbá az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésére is. Az indítványozó felhívta az Alaptörvény E) cikkét, amely Magyarország és az Európai Unió kapcsolatának jogi kereteit határozza meg.

- [9] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [10] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az indítványozó jogi képviselője a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó döntését (Kfv.VI.35.247/2025/2. számú végzés) 2026. január 15. napján vette át, az alkotmányjogi panaszt 2026. január 26. napján, határidőben terjesztette elő a Törvényszék ítélete ellen. A Kúria Kfv.VI.35.137/2023/9. számú ítélete ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság már visszautasította [3314/2024. (VII. 24.) AB végzés], és így a Kúria Kfv.VI.35.137/2023/9. számú döntését –a Győri Törvényszék ítéletén keresztül – közvetlenül már nem támadhatja az indítványozó. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság kizárólag a Törvényszék 10.K.700.872/2024/20. számú ítélete vonatkozásában vizsgálhatta a befogadhatóság feltételeit.
- [11] 3.2. Az Abtv. 52. §-a szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Abtv. 27. §-át, amely alapján az alkotmányjogi panasz eljárást kezdeményezte, a sérelmezett bírósági és hatósági döntéseket, valamint az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, így a határozott kérelem követelményének a beadvány e tekintetben megfelel.
- [12] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy a panaszos Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az Alkotmánybíróság megállapította már, hogy az Alaptörvény E) cikkében rögzített integrációs klauzulából nem következik, hogy az EUB joggyakorlatának esetleges figyelmen kívül hagyása Alaptörvényben biztosított jog sérelmét eredményezze {3488/2022. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [18]}. Az Alaptörvény E) cikkére ebben az összefüggésben tehát nem alapítható alkotmányjogi panasz {3003/2022. (I. 13.) AB határozat, Indokolás [17]; 3140/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [17]–[18]}. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései, valamint a XIII. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panasz szempontjából Alaptörvényben biztosított jognak tekinthetőek, ekként rájuk (az egyéb feltételek teljesülése esetén) alapozható alkotmányjogi panasz.

- [13] 3.3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasznak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet kell tartalmaznia, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell felvetnie. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. Az indítvány érvelése középpontjában nem a Győri Törvényszék megismételt eljárásban hozott ítélete, hanem a Kúria ama döntése áll, amelyben a Kúria a Győri Törvényszék 10.K.701.348/2022/13. számú ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.
- [14] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét az indítvány akként indokolja, hogy a tekintettel arra, hogy a Kúria ítéletében foglaltak kötötték az elsőfokú bíróságot, azzal lényegében elvonta az indítványozót a törvényes bírójától (ti. a Győri Törvényszéktől), ugyanis „a független bírósághoz való jog megsértésével kiüresítik a tisztességes eljáráshoz való jogot”. Ebből pedig az indítvány szerint következik az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelme is tekintettel arra, hogy a Kúria „kikényszerítette a neki tetsző ítéletet”, így pedig a Törvényszék ítélete ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem sorsa sem lehetett kétséges. Mindez pedig a hatékony jogorvoslathoz való jog sérelmén keresztül is kiüresíti a tisztességes eljáráshoz való jogot. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése, a tulajdonhoz való jog sérelmét az indítványozó abban látja, hogy a Kúria Kfv.I.35.136/2021/13. számú végzése alapján a Törvényszéknek - a korábbi megismételt eljárásban - abból kellett kiindulnia, hogy az alperes a gazdasági esemény hiányát állapította meg, tehát az 5/2016. (IX. 26.) KMK vélemény (a továbbiakban: KMK vélemény) 1. pontjában foglalt esetkört. A KMK vélemény 1. pontja szerint, ha a számlában szereplő gazdasági esemény nem történt meg, akkor nem kell vizsgálni, hogy a számlabefogadó tudott-e, illetve tudnia kellett volna-e az adókijátszásról, adócsalásról. A Kúria a Kfv.VI.35.137/2023/9. számú ítéletében rögzítette, hogy az indítványozónak az alvállalkozó cégekkel kötött megállapodásai mögött nincsenek valós gazdasági események, a munkavállalókat ténylegesen az indítványozó foglalkoztatta, így megvalósult a KMK 1. pontjában foglalt esetkör, ez pedig kötötte a Törvényszéket. Az indítványozó az Európai Unió gyakorlatára, egyebek között EUB C-80/11. és C-142/11. sz. egyesített ügyekre hivatkozással utal arra, hogy a Kúria fenti döntései ellentétesek az uniós joggal, az Európai Unió adólevonási joggal kapcsolatos ítélkezésével, ezáltal sérült az indítványozó Alaptörvényben biztosított, tulajdonhoz való joga. Az indítványozó e jog sérelmének vonatkozásában is az ügyben eljáró hatóságok, és a Kúria téves jogalkalmazását sérelmezte, mivel szerinte nem megfelelően értékelték az

adólevonási jog gyakorlása, keletkezése és terjedelme egyik feltételét (ld. az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 120. § a) pontja).

- [15] Jelen panasz voltaképp azt sérelmezi, hogy a Kúria előírta, hogy a Törvényszéknek kizárólag a becslés jogalapja és módszere tekintetében kell döntést hoznia, illetve, hogy a gazdasági események valóságát másként értékelték. Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy a bíróságok jogkörébe tartozó – így nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó alkotmányossági – kérdésnek tekinti a tényállás megállapítását, valamint a felek által előterjesztett bizonyítékok bírói értékelését, a releváns jogszabályi rendelkezéseknek az ügyben való megfelelő értelmezését és alkalmazását. Tartalma szerint így az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panasz valójában a támadott bírói döntések felülbírálatára irányult. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint: „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Erre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Alaptörvény vizsgált cikkei sérelme tekintetében az indítványi kérelem tartalmát illetően arra a megállapításra jutott, hogy az indítvány valójában nem alkotmányossági problémát tárt fel, hanem az eljáró bíróság jogértelmezését, a bírói jogalkalmazói tevékenység körébe tartozó törvényességi kérdéseket vitatott. Önmagában az, hogy az indítványozó a megindokolt felülvizsgálati döntést törvényességi szempontból tévesnek tartja, nem alkotmányossági kérdés. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a vizsgált ügyben nem talált olyan körülményt, amelyet a felhívott alapjogokkal összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként értékelhetne, ezért az indítványt ebben a részében nem tudta befogadni.
- [16] Az Alkotmánybíróság itt is megjegyzi, hogy az indítványozó törvényességi, és nem alkotmányossági szempontból véli tévesnek a bírósági döntéseket. A felhívott alapjogokkal összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség nem merült fel.
- [17] Ezen kívül a panasz négy kérdést fogalmaz meg a Kúria 2023. november 23-án kelt, Kfv.VI.35.137/2023/9. számú ítéletével kapcsolatban. A Kúria e döntése a Győri Törvényszék 10.K.701.348/2022/13. számú ítéletét hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította, részben az alperes hatóság által megállapított tényállás alapján. A panasz szerint az Alkotmánybíróságnak ezzel a korábbi kúriai döntéssel kapcsolatban kellene előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményeznie az Európai Unió Bíróságánál. A jelen

alkotmánybírósági eljárásnak azonban – ahogyan az a 3.1. pontban megállapításra került – nem lehet tárgya a Kúria egykori ítélete.

- [18] 4. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság a Törvényszék ítélete elleni panaszt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja visszautasította. Az előzetes döntéshozatali kérelemmel kapcsolatban megállapítható, hogy az olyan kúriai ítélethez kapcsolódik, amely a jelen alkotmánybírósági eljárásnak már nem lehet tárgya, így arról nem kellett külön dönteni.

Budapest, 2026. június 30.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró